«El Girona ara és vist com un club amb potencial i aurèola»

«El Girona ara és vist com un club amb potencial i aurèola»

Com viu Logronyo el retorn al futbol professional després de tants anys?
Ha tingut bona acollida, sí. Se segueix molt i tothom està pendent de la UD Logronyès a veure si es pot mantenir.
Encara hi ha divorci a la ciutat entre els dos clubs UD Logronyès i SD Logronyès?
Ara gairebé no es nota. Cada club té la manera de gestionar.-se. Un és propietat de l'empresari Félix Revuelta i l'altre dels socis. Un ha assolit la Lliga de Futbol Professional i la SDL ara ha pujat a la nova Primera RFEF. Jo, com que no sóc d'aquí (és de Binèfar), m'està bé el que vulguin els logronyesos. Hi tinc poc a dir. Ara té més seguidors la UDL però la SDL també en té i molt fidels. A mi m'agradaria que hi hagués futbol professional molts anys.
Vostè va entrenar el Girona la temporada 2003-04 i part de la següent en una època on hi havia potencial econòmic i voluntat de fer créixer el club. Ara que el Girona encadena 13 anys al futbol professional i ha estat dos cursos a Primera ha pensat què hauria passat si les coses li haguessin anat més bé?
Sí. Vaig estar-hi francament bé i molt a gust a Girona. I sí, hi havia molta il·lusió per pujar a Segona A i fer coses, però el segon any no va sortir com esperàvem. Vam fer un canvi radical a la plantilla i no va sortir com ens hauria agradat. Hi havia urgències i es va tenir molt poca paciència.
Quan vostè explica per aquí a Logronyo que va entrenar el Girona, sent que ara és un club més respectat?
Sí. La gent el té com un club mig-alt. Se n'ha guanyat el dret. Amb els anys a Primera, tants play-offs...Es té com un club amb potencial i aurola.
Ha tornat més a Girona?
Només per la festa de celebració del 85è aniversari.
Quin és el millor record que guarda de la seva etapa a Montilivi?
No sabria què dir-li. Potser que va ser una llàstima que se'ns escapés el play-off a la penúltima jornada a Novelda (2-1), perquè l'equip s'ho mereixia.
Què va faltar per arribar-hi al play-off d'ascens?
Ens hi podíem haver posat abans, contra el leclà a Montilivi (1-1, jornada 35). Potser vaig cometre l'error el partit abans a Tarragona (6-0, jornada 34) d'encarar-me a un sector de l'afició que es posava molt amb Pep Pagès. En l'intent de defensar el jugador i la plantilla potser vam crear un clima que no va ser bo contra el leclà. L'afició considero que tampoc va ser conscient del que ens hi jugàvem en aquell partit, perquè anàvem com coets.
El curs següent les coses van anar malament de seguida.
Sí. Va ser més difícil perquè en Narcís Julià (director esportiu) se'n va anar al Porto a l'estiu i jo em vaig sentir més sol. Era un suport molt important per mi. Coneixia la ciutat, la gent i m'anava informant de com moure'm una mica. Perdre'l va ser dur. No vam començar bé la temporada però quan vaig començar a redreçar les coses i agafar les regnes de la plantilla, va venir la destitució (jornada 7). Potser sense adonar-me'n, per la manera d'expressar-me, ho esperava. La veritat és que per mi va ser un alleugeriment.
Alleugeriment?
Va ser dur. Quan s'ha de lluitar contra tot, costa molt centrar-se només en la feina. Havíem fet una remodelació molt radical a la plantilla. Quan vam fer el canvi de xip al vestidor i estàvem en condicions de remar, va venir la destitució. I l'alleugeriment.

Que patia entrenant?
És el que vol dir la paraula. Havia de lluitar contra moltes coses...
De més amunt? De la directiva de Jordi Roche?
Això ja ho diu vostè...
De qui va ser la decisió de destituir-lo?
No ho sé. Jo vaig estar amb la família Roche a la festa del 85è aniversari i cap problema. Ells van intentar fer el millor per l'equip. Llavors no va resultar ser així perquè es va baixar a Tercera. Considero que si la decisió s'hagués pres una o dues jornades abans potser hauria estat encertada, però llavors no tant. Al vestidor, érem conscients que havíem fet un pas endavant i que havíem passat pàgina de l'anterior temporada. Tot i això, els records de Girona són molt bons en general.
El projecte no va reeixir però jugadors que va tenir vostè al Girona van arribar a Segona A i fins i tot a Primera.
Sí! A l'Eloi Amagat va començar amb nosaltres. En Matamala després va estar amb en Raül (Agné) a Huelva. També hi havia Àngel Rangel, que va estar després al Swansea i que aquí va tenir una lesió de turmell important.

A Chechu se'l va voler endur a la SD Logronyès?
Sí, però no podíem competir amb els clubs que el volien.
El Delfí Geli jugador tenia fusta de president?
No em va sorprendre, en absolut. És una persona seriosa, capaç, constant i discreta, virtuts indispensables pel càrrec.
Quina sensació li va deixar el desenllaç del play-off del curs passat contra l'Elx?
Va ser una llàstima. Ho tenia. No és el primer cop que li passa. Sempre dic que la gran virtut de Pablo Machín va ser recuperar un equip que les temporades següents va tornar a competir fenomenalment. A veure si ara el Girona és capaç de tornar a fer que li jugui a favor.

Font del document:
https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2021/05/08/girona-ara-vist-club-potencial/1104214.html?utm_source=rss